

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΤΙ ΝΕΑ;

Ἡ Σάρρα, ἡ βασίλισσα. — Ὀνειρον 4 νυκτῶν. — Θὰ ἐπανεῖθῃ. — Διατί κυρίως τῇ εὐγνωμονοῦμεν. — Τὰ ἄνθη καὶ οἱ λόγοι τῆς. — Γυνὴ ἥρωος τοῦ ἔρωτος. — Ὑπὸ τὸν Μῆτρον καρδία Μαρίας. — Περιπλανώμενος. — Ὁ ἀστὴρ τοῦ ἔρωτος. Ἡ ἀνεύρεσις τοῦ Ἡλία. — Τὴν ἐνθυμείτο, τὴν ἠγάπα. — Ἡ λύσις τοῦ δράματος, στέφανα γάμου. — Βασιλικὴ παιδαγωγὸς καὶ ὑπὲρ ῥέτης καφενεῖου. — Κατάργησις τοῦ γάμου. — Διατί ὄχι τὸν Μάιον. — Γαμβροὶ καὶ ἐξίλαστήρια θύματα. — Μὴν, ὄχι τοῦ μέλιτος, ἀλλὰ τῶν ἀνθῶν. — Ἡ κηδεῖα τοῦ Ἀπριλίου. — Πρωτομαγιά. — Τὸ τελευταῖον κολύμβημα τῶν τσίρων. — Ραχὴλ θοηνοῦσα κοτόπουλα. — Φλεβοτομίαι παλαιαὶ καὶ νέαι. Ἄνθη, σκόρδα καὶ ὀημῶδες.]

Ἡ Σάρρα, ἡ βασίλισσα τῆς Γαλλικῆς σκηνῆς, βασίλισσα ἣτις θὰ ἦτο παγκόσμιος ἀν ἐκαστῇ χώρᾳ δὲν ἐφιλοτιμεῖτο νὰ ἀναδεικνύῃ μίαν ἰδικὴν τῆς ἀναλόγως τῶν δυνάμεων τῆς, ἡ Σάρρα Βερνάρ ἀφοῦ ἐπὶ 4 ἡμέρας ὑπῆρξε τὸ δνειρον τῶν νυκτῶν μας καὶ ἐπὶ 4 νύκτας ἡ πραγματικῶς τοῦ γλυκυτέρου τῶν ὀνειρῶν μας, ἀπῆλθε τὴν μεσημβρίαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς. Θὰ ἐπανεῖθῃ, εἶπε, διότι ἐν τῷ βραχεῖ τούτῳ διαστήματι ἠγάπησε θερμῶς τὴν Ἑλλάδα, μεθ' ἧς τὴν συνδέουσι παλαιαὶ ἀναμνήσεις ἔρωτος καὶ πρόσφατοι εὐγνωμοσύνης.

Ἡ εὐγνωμοσύνη ἔσται ἀμοιβαία. Μὰς ἐδί-

δαξε πολλὰ πράγματα δεικνύουσα ἡμῖν τὸν ὕψιστον βαθμὸν τῆς δραματικῆς τελειότητος.

Χωρὶς νὰ τολμῶμεν νὰ συγκρίνωμεν, θὰ δυνάμεθα ὅμως νὰ κρίνωμεν τοῦ λοιποῦ καὶ νὰ ἐκτιμῶμεν κάλλιον τὴν βασίλισσαν τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς.

Δι' αὐτὸ κυρίως τῇ εὐγνωμονοῦμεν.

✱

Ὅσα ἄνθη τῇ ἐδόθησαν ἐν τῷ θεάτρῳ ὑπὲρ τῶν ἐνθουσιωδῶν θαυμαστῶν τῆς τὰ παρελάβε μεθ' ἑαυτῆς διὰ νὰ ἐνθυμῆται τὴν χώραν, ἧς ἀπὸ οὐρανὸς συνήρπασε τὴν ψυχὴν τῆς, ἐν ἧ' ἀνέπνευσε καὶ ἀνέζησεν] ὅπως εἶπεν.

✱

Ἀποκομίζει ὡς ἔργον συγχρόνου τέχνης χαριστάτην γελοιογραφίαν τῆς, ἣν τῇ προσέφερεν ὁ καλλιτέχνης διευθυντὴς τοῦ «Ἀστεως» κ. Θ. Ἀννίνος, θ' ἀποστείλῃ δὲ πλάκα ἐφ' ἧς ἐχάραξε τὴν προτομὴν τοῦ συζύγου τῆς αὐτῆς ἢ ἰδίᾳ, καταγινόμενῃ ὡς γνωστὸν μετ' ἐπιτυχίας εἰς τὴν γλυπτικὴν. Ἡ πλάξ θὰ τεθῇ ἐπὶ τοῦ χώρου ἐν ᾧ εἶνε τεθαμμένος ὁ Ἀριστείδης Δαμαλᾶς.

✱

Ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ δις καὶ τρις μετέθῃ καὶ

κατέθεσαν ἄνθη καὶ προσκυχήθη καὶ ἔκλαυσεν.
"Ἐπειτα ἀνήλθεν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἐγοητεύθη καὶ μετηρσιώθη.

Ἐρωτηθεῖσα περὶ αὐτῆς ἀπεκρίθη :

— Ἄδυνατῶ ν' ἀπντήσω ὡς θέλω. Ἡ Ἀκρόπολις εἶνε κἄτι, ὅπερ κόπτει πάντα δεσμῶν πρὸς θνητὴν πλάσιν, πρὸς γῆν, πρὸς λαόν. Ὁ ἀνερχόμενος εἰς αὐτὴν ἀνέρχεται εἰς τὸν οὐρανόν, ἐνθα κατοικεῖ ὁ Θεός... Ὡ Ἀκρόπολις!

Καὶ ὅτε ἀνεχώρει πάντες ἔλεγον.

— Καλὴν ἐντάμωσιν.

Καὶ ἀπήντα.

— *Au revoir, au revoir.*

✱

"Ὅσοι ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ Μιμήκου καὶ τῆς Μαίρης καὶ τῶ τραγικῶ αὐτῶν θανάτῳ εὗρον τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς ἀφοσιώσεως, τὴν ἰδανικωτέραν τοῦ ἔρωτος ἐκφρασίαν, τί θὰ εἴπωσιν ἀκούοντες τὴν ἱστορίαν τοῦ Μήττου, ἢν σχετικῶς, οὐδεμιᾶς ἤξιωσαν προσοχῆς αἱ ἐφημερίδες; Ποιήματα, ἄρθρα, μυθιστορήματα, διηγήματα, εἰκόνες τίποτε! Ἄνθη, μνήμεια, ἔρκυρι, θυμιάματα, ἀνοήσια... τίποτε.

Καὶ ἐν τούτοις οὐδὲν συγκινητικώτερον, τραφερώτατον, εὐγενέστερον τοῦ ἔρωτος τούτου, οὐ ὁ ἦρωας δύναται νὰ παραβληθῆ πρὸς πάντα ἄλλον καὶ νὰ κηρυχθῆ ἀνώτερος ἐν τῇ ἐπιμονῇ, τῇ καρτερίᾳ, τῇ ἀνδρίᾳ τῇ αὐταπαρνήσει! Ἀνώτερος πάντων διότι ἦτο... γυνή.

✱

Ἐκαλεῖτο Μήττος, ὑπὸ τὸ ὄνομα δὲ αὐτὸ καὶ ὑπὸ ἀνδρῶν ἐνδυμα ἐκρυπτε κόρης κάλλι καὶ παρθένου καρδίαν τετρωμένην ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. Ἡ Μαρία, οὕτως ἀρχῆθεν ἐκαλεῖτο, νεκρωτάτη, ἀπώλεσεν ἐκ τοῦ χωρίου τῆς ἐκείνου, ἢν ἠγάπα. Ἀπορραχθεῖσα δὲ κατόπι ἀπεράσισε νὰ τὸν ἐπανεύρη καὶ ἐδηγομένη ὑπὸ τοῦ μαγικοῦ ἀστέρος τοῦ ἔρωτος τῆς ἦλθε με ἀνδρῶν φορέματα εἰς Ἀθήνας ζητοῦσα αὐτόν. Μὴ δυναμένη νὰ ζῆσῃ ἄλλως, ὑπέρτει ἐφ' ἱκανὸν ἐν τινι παντοπωλείῳ, εἶτα ἐν οἰνοπωλείοις καὶ καφενεῖοις, καταστήμασι τούτέστι συχναζόμενοις ὑπὸ πολλῶν, ὑπὸ πάντων ὄστω, ἤλπιζεν ὅτι μίαν στιγμὴν θὰ τὸν ἀνεκάλυπτεν. Ἀντὶ τούτου ὁμοῦ ἀνεκαλύφθη αὐτή... ὅτι δὲν ἦτο Μήττος καὶ ἐφυγεν ἵνα σωθῆ. Ἡ Χαλκίς, ἢ Σπάρτη, ἢ Ἀλεξάνδρεια καὶ ἄλλαι πόλεις ἐφιλοζήνησαν ἐπὶ πολὺ ἐν ἀγνοίᾳ τὸν τὸν περιπλανώμενον τούτον τοῦ ἔρωτος, εἰς ἢν ὁ μαγικὸς ἀστὴρ ἔλεγε πάντοτε: Περιπάτει, περιπάτει. Ἄγνωστον ἐπὶ πόσον χρόνον διήρκεσε τὸ μαρτύριόν τῆς, ἐν ᾧ

ὁ μυθιστοριογράφος δύναται νὰ εὕρῃ ἢ νὰ πλάσῃ ἐξόχους σελίδας καρτερίας καὶ ἐπιμονῆς ὁ ἀστὴρ τέλος ἔστη ἄνωθεν καφενεῖου τινος τῆς Σμύρνης. Ἐκεῖ ὁ Μήττος, ἀφ' ὅπου ὑπέστη πολλά, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὰς ἐρωτικὰς ἐπιθέσεις, ὠραίας ὑπηρετίας, ἐκεῖ ἀνεκάλυψε τὸν Ἠλίαν, τὸν παιδικὸν φίλον, τὸ ἥμισυ τῆς καρδίας του. Συνηπνέτουν ἀπὸ τινος, ἀγνοοῦντος τοῦ Ἠλία ὅτι ἢ Μαρία του, ἢ γλυκεῖα τοῦ παρελθόντος ἀνάμνησις ἐνσαρκούται ἐν τῷ φίλῳ του τῷ περιέρῳ αὐτῷ φίλῳ, ὅστις τόσον συχνὰ τὸν ἐρωτᾷ ἢν ἠγάπησέ ποτε, ἢν ἀγαπᾷ ἀκόμη.—Τὴν ἐνθυμοῦμαι τὴν ἀγαπῶ ἀκόμη ἀπαντᾷ ὁ Ἠλίαν καὶ ὁ Μήττος εἶνε εὐτυχῆς καὶ περιμένει τὴν κατάλληλον στιγμὴν...

Τυχαία ὁμοῦ σύμπτωσις ἀποκαλύπτει αἰφνης τὸ μυστήριον τοῦ Μήττου. Ἡ κυρία τοῦ καφεπώλου μαντεύει τὸ φύλλον του. Τὸ δράμα λύεται γοργῶς: ὁ Μήττος ἐξομολογεῖται εἰς τὸν Ἠλίαν ὅτι αὐτὸς εἶνε ἢ Μαρία του καὶ τοῦ γάμου τὰ στέφανα ἐνούσι διὰ παντός τὴν πίστιν ἐκείνου καὶ τὸν ἀπαράμιλλον ἐκείνης ἔρωτα.

✱

Τὰ σχόλια περιττά. Μελετήσατε, σκέρθητε. φαντασθῆτε. Μὴ λάβετε κἄν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἢ Μαίρη ἦτο βασιλικὴ παιδαγωγός, ὁ δὲ Μήττος ὑπέρτης καφενεῖου. Ἀπλῶς... εἶπητε ἢν ὑπάρχει σύγκρισις μεταξὺ ἔρωτος ψοφοδοῦς, ἀναιμικοῦ, πίπτοντος εἰς τὸ βάρβαρον τοῦ θανάτου ἅμα τῇ πρώτῃ δυσμενείᾳ τῆς τύχης καὶ ἔρωτος ἀγνοῦ, ἥρωικοῦ, ἀκαταβλήτου, ὑπερ-θρώπου θέλοντος νὰ νικήσῃ καὶ νικῶντος!

✱

Καὶ ἐπειδὴ ὁμιλήσαμεν περὶ γάμου, ἐδάρυθημεν δὲ νὰ ἀναγινώσκωμεν τοιούτους εἰς τὰς ἐφημερίδας, σπεύδωμεν νὰ σᾶς εἰδοποιήσωμεν ὅτι οἱ θέλοντες νὰ ἔλθωσι εἰς γάμου κοινωνίαν, μόνον σήμερον καὶ αὔριον ἔχετε ἀλόγη καίρον. Ἐπειτα καταροῦνται οἱ γάμοι καθ' ὅλον τὸν... Μαῖον.

Ὁ λόγος; Ἄγνωστος. Ἄν ἤμεθα ὀπκδοὶ τῶν τελικῶν αἰτίων, ἐξ ἐκείνων, οἵτινες παρεδέχονται ὅτι ὁ Θεὸς ἔκαμε τὴν μύτην διὰ νὰ τίθενται ἐπάνω τὰ ὀμματοῦδία, θὰ σᾶς ἐλέγαμεν ὅτι δὲν ὑπανδρεύονται οἱ ἀνθρώποι τὸν Μάϊον διὰ νὰ μὴ γεννῶνται τὰ πρωτότοκα κατὰ Ἰανουάριον, μῆνα πολλῶν ἐξόδων!.. Φαίνεται ὁμοῦ ὅτι ἢ πρόληψις αὕτη, εἶνε παλαιότατη ἀφ' ὅτου ὁ Πλούταρχος ζητῶν ἐρμηνεῖαν αὐτῆς εἰς τὰ Ἠθικά του, λέγει ὅτι δὲν νυμφεύονται κατὰ τὸν μῆνα αὐτὸν διὰ νὰ νυμφεύωνται... τὸν προηγούμενον Ἀπρίλιον ἢ τὸν ἐπόμενον Ἰούνιον,

μῆνας ἀφιερωμένους εἰς τὰς ἐφόρους τοῦ γάμου Ἀφροδίτην καὶ Ἡραν. Λέγει ὁμοῦ ἐπίσης ὅτι κατὰ Μαῖον ἐρριπτον εἰς τοὺς ποταμούς ἄνδρας τινες ὡς ἐξίλαστήρια θύματα καὶ δι' αὐτὸ... δὲν ταιριάζει νὰ γίνωνται γάμοι. Τὴν σχέσιν τῶν ἐξίλασθῆτων θυμάτων με τοὺς γαμβροὺς ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ τὴν εὗρωμεν, μὴ νυμφευθέντες ποτὲ οὐδὲ κατὰ Μαῖον οὐδὲ κατ' ἄλλον τινὰ μῆνα. Τούτ' αὐτὸ δ' εὐχόμεθα καὶ εἰς πάντας τοὺς γαμβροὺς ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ μετὰ τοῦ αἵματος.

✱

Φαντασθῆτε ἀδικίαν. Ὁ Μαῖος ἔνεκα τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν γάμων δὲν δύναται νὰ εἶνε μὴν τοῦ μέλιτος, ἐνῶ εἶνε μὴν τῶν ἀνθέων ἐξ ὧν παράγεται τὸ μέλι! Ἡ φαινόμενη ὁμοῦ αὕτη ἀδικία εἶνε δικαιοσύνη καὶ τιμωρία διὰ τὰς κλοπὰς, ἃς διαπράττει ὁ μὴν οὗτος κατὰ τοῦ προκατήγου του, τοῦ Ἀπριλίου, οὗτινος ἀρπάζει ὅλα τὰ ἄνθη διὰ νὰ κοσμήσῃ τὴν πρωτομαγίαν του. Ψεύματα; —Τί ἔχει ὁ Μαῖος κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν του ἵνα θαυμάζεται καὶ ὑμνεῖται τόσον; —Τὰ ῥόδα, τοὺς ἀνθούς τὰς πασχαλέας τοῦ Ἀπριλίου. Καὶ αὐτὰ τὰ πρὸς τιμὴν του ποιήματα, ὁ Ἀπρίλιος τὰ ἐνέπνευτεν.

Καὶ αὔριον ὅτε θὰ ψυχοραγῆ ὁ πτωχός, οὐδεὶς θὰ σπεύσῃ νὰ τὸν παρηγορήσῃ νὰ τὸν ἀνθοβολήσῃ. Ὅλοι θὰ εἴμεθα εἰς τὴν ὑποδοχὴν τοῦ κληρονόμου καὶ διαδόχου του: τὴν πρωτομαγίαν.

✱

Χαῖρε λοιπὸν ἢ ἑορτὴ τῶν ἐρώτων καὶ τῶν ἀνθέων. Χαῖρε ἢ ἑορτὴ τῆς ποιήσεως. Ἀπὸ αὔριον τὴν παραμονὴν σου θὰ σπεύσωμεν ὅλοι νὰ σὲ χαιρετίσωμεν, νὰ ἀναπνεύσωμεν τὰ ἀρώματά σου νὰ ροφήσωμεν τὴν γλυκεῖάν σου αὔραν. Τὰ περίχωρα, οἱ ἀγροί, αἱ ἐξοχαὶ θὰ κατακλυσθῶσιν ὑπὸ μυριάδων ἑορταστῶν παντός φύλου, πάσης ἡλικίας. Σιδηρόδρομοι ἱπποσιδηρόδρομοι, ἄμαξι, κάρρα, ὄνοι, πόδες, τὰ πάντα θὰ τεθῶσιν εἰς ἐνέργειαν. Τὰ ἐξοχικὰ καφενεῖα θὰ δανεισθῶσι τὰ καθίσματα τῶν περιόρων. Ἐκ τῶν ὀρθίωνων θ' ἀκουσθῶσι φωναὶ ὡς ἐκ Ραμά, διὰ τῶν περωτῶν Ραχίλ, θρηνοῦσῶν τὰ κοτόπουλα καὶ τὰ αὐγά των. Οἱ τσίροι θὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰ ὑγρά βασίλεια μέλλοντες νὰ κολυμβήσωσι διὰ τελευταίαν φορὰν ἐντὸς τοῦ ρητινίου καὶ τοῦ ζύθου... Ἦχοι μουσικῆς θ' ἀκούωνται πανταχοῦ. Ἐδῶ τὸ δοῦναί καὶ λαβεῖν τῶν ἀνθέων ἐνώπιον τῶν ἐκ τοῦ προχείρου ἰδρυθέντων ἀνθοπωλείων. Ἐκεῖ τὰ ἄνθη θ' ἀντικαθιστῶνται διὰ βλεμμάτων ἐρωτικῶν, χειραψιῶν τρυφερῶν, ποῦ καὶ ποῦ διὰ κανενὸς φιλήματος.

Παρέκει χορὴς αὐτοσχέδιος δι' ἐγχωρίων ὀργάνων ἵσως δὲ καὶ καμμία κουμπουριά διὰ τὸ αἰδέσιμον τῆς ἡμέρας...

Καὶ εἰς τὸ βάθος τῆς εἰκόνας ταύτης, ἢν ὅλοι θὰ ἴδωμεν αὔριον, ἰστάμενος ὄρθιος, περιχαρὴς ὁ ἀνθοπώλης ἢ ὁ οἰνοπώλης, θὰ μετρά. τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀφαιμάξεως τῶν βαλαντίων μας.

✱

Εὐτυχῶς μόνον αὐτὴν τὴν ἀφαιμάξιν θὰ ὑποστώμεν. Ἄλλοτε οἱ πατέρες ἡμῶν ὑφίσταντο καὶ ἄλλας. Αἱ περιώνυμοι γιάτρουαι τοῦ παλαιοῦ καιροῦ ἐπνίγοντο κυριολεκτικῶς ἐκ τῆς πολλῆς ἐργασίας κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Διότι πάντες καὶ πᾶσαι ἔκρινον ἀπαραίτητον καὶ ἱερὸν καθήκον νὰ φλεβοτομηθῶσι διὰ νὰ ἀνανεωθῆ τὸ αἷμά των!

✱

Ἐκτοτε φαίνεται ἐπροοδύσαμεν εἰς μερικά. Ἀπόδειξις καὶ τὸ ὅτι κατασκευάζομεν τοὺς στεφάνους τῆς πρωτομαγίας διὰ τῶν εὐωδωτέρων ἀντιπροσώπων τῆς Χλωρίδας ἐνῶ τότε ὁ Μαῖος ἔπρεπε νὰ εἶνε συμπελεγμένος ἀπὸ κρεμμυδάκια καὶ... σκόρδα.

Τότε, ὅτε ἦνθι ἢ... δημῶδες!

✱

ΑΤΑΚΤΑ

Διάλογος μεταξὺ φίλων:

— Εἶχα ἓνα λαμπρὸ θεωρεῖο εἰς τὴν παράστασιν τῆς Σάρρας. Σὺ τὴν εἶδες τὴν Σάρρα;

— Ἐγὼ εἶδα καὶ τὴν Σάρα καὶ τὴ μάρα γιατ' ἤμουν 'ς τὸ ὑπερφῶ.

✱

Ἐν ἐλικονικήτῳ ἀτμοπλοίῳ εἰς τὸ στενὸν τοῦ Σουέζ, ἐπιβαίνει ὁ Ρηγανόξυλος, ὅστις κατὰ τὸν διάπλουον ἐρωτᾷ ἐπιβάτην τινὰ:

— Δὲν μοῦ λές, σὲ παρακαλῶ, εἶνε πολὺ βαθεῖα ἐδῶ ἢ θάλασσα.

— Οὐ! πολὺ!

— Πέντε, ἐξ μέτρα;...

— Πολὺ περισσότερα.

— Εἴκοσι;

— Ἀκόμη περισσότερα.

— Μὰ τότε πῶς φθάνουν κάτω ἢ ῥόδαις τοῦ βαποριοῦ! (Ἱστορικόν).

✱

✱✱✱

Ὁ Γέρο-Ξούρης

Ὡς εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ὑπεσχέθημεν, δημοσιεύμεν σήμεραν περίληψιν τοῦ νέου κωμειδύλλου τοῦ ἀγαπητοῦ συνεργάτου μας κ. Ν. Κοτσελοπούλου, ὅπερ ἐπιγράφεται **Ὁ Γέρο-Ξούρης**. Πρόσωπα τῆς κωμωδίας εἶναι τὰ ἑξῆς: Γέρο-Ξούρης, ὑποδηματοποιὸς Παπάτα, σύζυγός του· Μορῖα θυγάτηρ τῆς Νικίας, ἐραστὴς τῆς Μαρίας Τροκάνας, σιδουροργῆς· Κανέλλα, μήτηρ του, καὶ Κουτοπόνηρος, ὑποψήφιος βουλευτής.

Πρᾶξις Α'. Ἡ σκηνὴ παριστᾷ δωμάτιον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Γέρο-Ξούρη. Ἄμα τῇ ὑψώσει τοῦ προσκηνίου φαίνονται ὁ γέρο-Ξούρης μετὰ τῆς Παπάτας συζητοῦντες περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς κόρης των. Ὁ Γέρο-Ξούρης κηρύσσεται ἀνοφαιδὸν ὑπὲρ τοῦ γείτονός των τοῦ Τροκάνου, ὃν κατ' οἰδένα λόγον στέργει ἡ σύζυγός του, ὡς καὶ ἡ κόρη του, ἥτις ἀγαπᾷ τὸν φοιτητὴν Νικίαν, καὶ ἥτις, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ πατήρ της εἶναι προσκλωμένος εἰς τὴν ἐργασίαν του, προφθάνει νὰ εἰπῇ δύο λέξεις εἰς τὸν ἐραστὴν της. Ὁ Γέρο-Ξούρης τὰς ἀκούει, ἀλλὰ ταυτοχρόνως προτείνει εἰς τὴν κόρην του νὰ τὴν ὑπανδρεύσῃ. Ἡ Μορῖα ἐννοοῦσα ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ Τροκάνου λιποθυμεῖ καὶ ὁ Γέρο-Ξούρης ἀναφωνεῖ:

Κη ἂν πεθάνης, κη ἂν κρεπάρης
Δὲν τ' ἀκούω, θὰ τὴν πάρης!

Αἱ γυναῖκες ἐξέρχονται καὶ ὁ Νικίας εἰσέρχεται ἵνα παραγγεῖλῃ δῆθεν ὑποδήματα πρὸς τὴν Γέρο-Ξούρη καὶ ἐνῶ οὗτος ἀπέργεται ὅπως φέρη τὸ μέτρον, ἡ Μορῖα ὑπόσχεσθαι εἰς τὸν εὐτυχῆ ἐραστὴν τῆς συνένεστιν κατὰ τὸ μεσοκύτιον εἰς τὸ πλυστορεῖο. Ὁ Γέρο-Ξούρης βλέπων τὴν μεταξύ τῶν νέων συνομιλίαν, ρίπτει κατὰ πρόσωπον τοῦ φεύγοντος Νικίου τὸ ὑπόδημά του, ὅπερ ὅμως κτυπᾷ εἰς τὸ πρόσωπον τὸν κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἰσερχόμενον ὑποψήφιον γαμβρόν του, Τροκάνου, περὶ οὗ λέγει εἰς τὴν κόρην του, ἵνα τὴν πείσῃ, ὅτι δὲν θὰ μείνῃ γύφτος, διότι ὁ φίλος του Κουτοπόνηρος θὰ τὸν κάμῃ παπᾶν, καὶ ἔπειτα, τῇ λέγει, ἂν ἔλθουν τὰ πράγματα εὐνοϊκὰ καὶ πεθάνης, μπορεῖ νὰ γείνη καὶ δεσπότης, καὶ σὺ δεσποταῖνα.

Ὁ Γέρο-Ξούρης καὶ ὁ Τροκάνος ἐξέρχονται, καὶ εἰσέρχεται ἡ Κανέλλα, ὅπως συνεννοηθῇ μετὰ τῆς Παπάτας περὶ τοῦ γάμου τῶν τέκνων των, ἀλλ' ἡ δυστυχὴς τρώγει παρὰ μίαν τσσαράκοντα μὲ τὸ τσάκαρο τῆς Παπάτας.

Πρᾶξις Β'. Ὁ Τροκάνος, μαθὼν τὰς

μετὰ τοῦ φοιτητοῦ σχέσεις τῆς μελλονίμου του ζητεῖ ν' ἀποσυρθῇ τοῦ γάμου τούτου, φοβούμενος μήπως «ψωνίζῃ κρέας καὶ εὐρίσκῃ ψάρια ἐς τὸ τραπέζι του», ἀλλ' ὁ Κουτοπόνηρος, ὅστις ἔχει ἀνάγκην ψήφου, τὸν πείθει νὰ τὴν νυμφευθῇ καὶ τὸν πέμπει εἰς τὴν οἰκίαν ὅπως πείσῃ τὴν μητέρα του, τὴν ἀμετάπειστον Κανέλλαν.

Ὁ Γέρο-Ξούρης ἔρχεται σπουδῆς ἐς τὸ μεθύσι ἄδων Βακχικόν τι ἄσμα· καὶ ἐνῶ φυλάττει παρὰ τὴν θύραν του διὰ νὰ περάσῃ ὁ λιμοκοντόρος, «καὶ ἂν περάσῃ σαράντα διαβόλοι δὲν τὸν γλυττώσων ἀπὸ τὰ χεῖρά του», ἀποκοιμᾶται, καὶ ὁ Νικίας ἀρχίζει μετὰ τὴν κιθάραν του καντάδαν ἣν ὁμοίως οἱ ἄμουςοι εὐζωνοὶ διακόπτουσι ὅπως τὸν ὀδηγήσων εἰς τὴν φυλακὴν τῆς ἀστυνομίας. Ὁ Γέρο-Ξούρης ἐξυπνᾷ καὶ πηγαίνει νὰ κοιμηθῇ, βέβαιος ὢν, ὅτι οὔτε γὰτος δὲν ἐσάθη εἰς τὴν θύραν του, καὶ ὅτι ἦσαν ψεύδη ὅσα ἔλεγεν ἡ γειτονιαὶ περὶ τῆς κόρης του.

Πρᾶξις Γ'. Ὁ Νικίας δωροδοκῆσας τὸν σκοπὸν ἐπανερχεται ὑπὸ τὸ παράθυρον τῆς ὠραιίας τοῦ ἄδων τὸ περιπαθέστατον ἄσμα.

Εἰς τῆς νυχτιάς τῇ σκοτεινιά,
Ποῦ μοιάζει τὴν καρδιά μου,
Πρόβαλε, κόρη μου, γλυκειά,
Μὲ τὴν γλυκειά σου τὴ ματιά,
Νὰ ρίψης φῶς σιμά μου.

Εἰσέρχεται εἰς τὸ πλυστορεῖο, ἀλλ' εἰς τὸ ἄκουσμα κτύπου τινός, ἡ Μορῖα πείθει τὸν Νικίαν νὰ εἰσέλθῃ πρὸς προφύλαξιν εἰς τὸ μπουγαδοκόφινον, ὅπου ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ἡ Παπάτα, ἀπούσης τῆς κόρης, ρίπτει ἐν ἀγγεῖον πλήρες ζέοντος ὕδατος καὶ κατακαίει τοῦ δυστύχου ἐραστοῦ τὸ πρόσωπον, τὴν κόρην καὶ τὸ ἦμισυ τοῦ μύστακος. Ἡ Παπάτα ἐκλαθούσα αὐτὸν ὡς βρυκόλακα καλεῖ εἰς βοήθειαν καὶ λιποθυμεῖ, ἐνῶ ὁ Γέρο-Ξούρης ρίψας δύο πυροβολισμούς εἰς τὸν ἀέρα εἰδοποίησε διὰ τούτου τοὺς γείτονας καὶ τὴν περίπολον τῶν εὐζωνῶν, οὗς ὅπως ἀπαφύγη ὁ Νικίας στέργει νὰ νυμφευθῇ τὴν Μορῖαν, καίτοι δὲν εἶχε πρὸς τοῦτο μεγάλην ἄρεξιν.

Ὁ Κουτοπόνηρος, ὅπως μὴ χάσῃ τὰς παρὰ τοῦ Τροκάνου ὑποσχεθείσας ψήφους, προσφέρει νὰ γίνη κουμπάρος καὶ τὸ κωμειδύλλιον περατοῦται διὰ τοῦ ἐν χορῷ ἀδομένου ἄσματος:

Ὅποιος τύχη ν' ἀγαπήσῃ
Μὴ ποτέ του γελασθῇ
Μέσ' στὸ σπῆτι νὰ πατήσῃ
Στὴν κοφίνα νὰ κλεισθῇ

Τοιοῦτον ἐν σκιαγραφίᾳ τὸ νέον ἔργον τοῦ κ.

Νὰ ἔχης ἀγοράσει εἰσιτήριο διὰ τὴν Σάραν Βερνάρ, καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ἐτοιμάζεται νὰ ἐξέλθῃς τῆς οἰκίας σου, νὰ σοῦ ἔρχονται μουσαφιρέοι ἀπὸ τὴν πητριά.

✱

Νὰ μεταβαίνης εἰς οἰκίαν τινὰ πρὸς ἐπίσκεψιν καὶ νὰ σοῦ συνιστῶσιν, ἐν ἀγνοίᾳ των, ἄνθρωπον, ὅστις πρὸ ὀλίγου σὲ ἐξυλοφόρτωσε, καὶ νὰ ἦσαι ὑποχρεωμένος, ἀνχωρῶν νὰ τῷ εἴπῃς τὴν στερεῦτοπον φράσιν: Χαίρω πολὺ πρὸς σ' ἐγνώρισα!

✱

Νὰ ἀπειλῆς κόρην τινὰ, ἥτις δὲν σὲ ἀγαπᾷ, ὅτι θὰ πετάξῃς τὰ μυκλά σου εἰς τὸν ἀέρα· καὶ αὕτη νὰ σὲ πρὸς καλῆ ἀρελέσττατα, ν' ἀγοράσῃς τὸ περιστροφρον ἀπὸ τὸν μνηστῆρά της, ὅστις εἶναι ὀπλοπώλης.

Ἐγώ.

ΜΗ ΦΕΥΓΗΣ!

«Μὴ φεύγης», μοῦ λεγ' ἀπ' ἐδῶ, δὲν θὰ μωρῶ νὰ ζήσω, ἂν μὴ στιγμὴ σὲ στεροθῶ χίλις πηγάς μ' ἀνοίγει ὁ χωρισμός σου. — Ἐμείνα, νὰ τὴν εὐχαριστήσω τὴν ἄλλ' ἡμέρα, μὲ χαρὰ τρέχω, μὰ .. αὐτὴ ἔχει φέγει! Δ' Ἄλ.

Λύσεις τοῦ ἐν τῷ 7ῳ φύλλῳ προβλήματος.

Τὰ φύλλα πρέπει νὰ εὐρίσκωνται ἐκ τῶν κάτωθεν κατὰ τὴν ἐξῆς σειρᾶν.

7 κοῦπα, 1 σπαθί, 1 κερρὸ, 2 σπαθί, 1 κοῦπα, 3 σπαθί, 2 κερρὸ, 4 σπαθί, ντάμκ κοῦπα, 5 σπαθί, 3 κερρὸ, 6 σπαθί, 2 κοῦπα, 7 σπαθί, 4 κερρὸ, 8 σπαθί, 8 κοῦπα, 9 σπαθί, 5 κερρὸ, 10 σπαθί, 3 κοῦπα, φάντης σπαθί, 6 κερρὸ, ντάμκ σπαθί, φάντης κοῦπα, ρήγας σπαθί, 7 κερρὸ, 1 μπαστοῦνι, 4 κοῦπα, 2 μπαστοῦνι, 8 κερρὸ, 3 μπαστοῦνι, 9 κοῦπα, 4 μπαστοῦνι, 9 κερρὸ, 5 μπαστοῦνι, 5 κοῦπα, 6 μπαστοῦνι, 10 κερρὸ, 7 μπαστοῦνι, Ρήγας κοῦπα, 8 μπαστοῦνι, φάντης κερρὸ, 9 μπαστοῦνι, 6 κοῦπα, 10 μπαστοῦνι, ντάμκ κερρὸ, φάντης μπαστοῦνι, 10 κοῦπα, ντάμκ μπαστοῦνι, ρήγας κερρὸ, ρήγας μπαστοῦνι.

Αὐταὶ οἱ κ. κ. Τάσος Σταμυτιάδης καὶ Γεώργιος Μοσχίδης.

Κοτσελοπούλου, καὶ λυπούμεθα μὴ δυνηθέντες ἐνεκεν ἑλλείψεως χώρου νὰ τὸ ἀναλύσωμεν ὡς ἐπεθυμοῦμεν, ἐν ἐκτάσει· διότι οὔτε περὶ τῶν ὠραίων κωμικῶν σκηνῶν τοῦ ἀνεφρόμεν τι, οὔτε περὶ τῶν λογοπαιγνίων, οὔτε περὶ τῆς γνησίας Ἑλληνικῆς ἢ μᾶλλον Ἀθηναϊκῆς μουσικῆς τοῦ κ. Σπ. Καίσαρη.

Ἐς ἄλλοτε.

Ὁ οἰκοδεσπότης.

ΤΑ ΣΑΡΑΝΤΑ ΤΗΣ ΜΑΙΡΗΣ

Περίεργον μνημόσυνον ἐτελέσθη πρὸς τινῶν ἑβδομάδων ἐπὶ τοῦ τάφου τῶν ἀτυχῶν ἐραστῶν Μαιρῆς Βέμπερ καὶ Μιχαὴλ Μημηῆκου, τῶν οὕτως οἰκτρῶς τερακτιζάντων τὸν ἄχαριν βίον των.

Ὅμως νέων μετὰ καλὸ φαγοπότι, εἰς τι παρὰ τὸ νεκροταφεῖον οἰνοπωλεῖον, μετέβη ἐπὶ τοῦ τάφου τῶν αὐτοκτόνων καὶ ἀντὶ ἐπιμνημοσύνων λόγων, ἔμελψεν εἰς τὸν γνωστὸν ἦχον τοῦ: ποιός, πουλί μου, ποιός, τὸ ἀκόλουθον ἄσμα, αὐτοσχεδιασθὲν ἐκεῖ παρὰ τινος τῶν συμποστῶν:

Σ τῆς Ἀκρόπολης τὰ μέρη
ἐσκοτώθηκε ἡ Μαιρῆ.
Ποιά, ποιά, ποιά!
τοῦ Διαδόχου ἡ νταντά!

Κι' ὁ καῦμένος ὁ Μημηῆκος
ἐσκοτώθηκε ἀδίως
Ποιός, ποιός, ποιός!
Ὁ Μημηῆκος ὁ γιαντρός!
O tempora! O mores!

Τὸ σκουπόξυλο.

ΓΝΩΜΙΚΑ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Ὁ γάμος εἶναι ὡς ἀκρόπολις ἐν πολιόρ-
κία· ὅσοι εἶναι ἐξω, θέλουν νὰ εἰσέλθουν·
ὅσοι εἶναι ἐντὸς, θέλουν νὰ ἐξέλθουν.

(Ἀραβικὴ παροιμία)

✱

Ὁ ἀγαπῶν ὁμοιάζει τοὺς ἐπαίτας δέ-
χεται ὅ,τι καὶ ἂν τοῦ δώσουν.

(Ἐπαγγελία σελ 40)

Τὸ γραφεῖον τῆς «**Οἰκογενείας**» με-
τεκομίσθη εἰς τὴν ἐν ὁδῷ Δεληγεώργη ἀρ.
36, οἰκίαν τοῦ διευθυντοῦ τῆς.

Σημ. Ἡ ὁδὸς Δεληγεώργη εἶναι κάθετος ἐπὶ τῆς
ἁδοῦ Πειραιῶς.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ

Ἐκ τῶν πέντε αἰσθήσεων : ὀράσεως, ἀ-
κοῆς, ὀσφροῦσεως, γεύσεως καὶ ἀφῆς, ποία
εἶνε ἡ ἀναγκαιοτέρα εἰς τὸν ἄνθρωπον ;

Δεχόμεθα συντόμους ἀπαντήσεις, εἴτε
ἠτιολογημένας, εἴτε μὴ.

Δελτάρια... ἄνευ πληρωμῆς

Γέ ρ ω - Ν ι κ ὸ λ α Μή σοῦ κακοφαινεται, γέρο-
Σοῦρη μου, νὰ σοῦ κάμω τὴν παρατήρησιν ὅτι τὸ
πρῶτον μέρος τοῦ ὀνόματός σου πρέπει νὰ τὸ γράψῃς
μὲ ο καὶ ὄχι μὲ ω, ἦτοι: Γέρο-Νικόλας καὶ ὄχι
Γέρω-Νικόλας, γενικ. τοῦ Γέρο-Νικόλα καὶ ὄχι τοῦ
Γέρω-Νικόλα διότι γίνεται κατ' ἀποκοπὴν ἀπὸ τῆς
λέξεως Γέρος-Νικόλας (τῆς δμιλουμένης) καὶ οὐχὶ ἐκ
τῆς Γέρων-Νικόλας, (τῆς καθαρευούσης), διότι εἰάν
εἰνέτο ἐκ τῆς καθαρευούσης θὰ ἔκαμνε Γέ ρ ο ν τ ο -
Ν ι κ ὸ λ ας· ἐπειδὴ τὰ σύνθετα παράγονται ἐκ τῆς
γενικῆς τοῦ πρώτου συνθετικοῦ. Ἐπαναλαμβάνομεν
ὅτι δὲν πρέπει νὰ σοῦ κακοφανεῖ διὰ τὴν διόρθωσιν
αὐτὴν, ποῦ σοῦ κάμνομεν, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας πρέπει
νὰ μᾶς ἦσαι ὑπόχρεος, (μὲ ο) καὶ ὄχι : ὑπόχρεως,
μὲ ω (ἀττικῶς), διότι καὶ ἡμεῖς, ἂν μᾶς ἔδιδες καμ-
μίαν συμβουλὴν θὰ σοῦ ἤμεθα ὑπόχρεοι καὶ οὐχὶ ὑ-
π ὄ χ ρ ε ω (ἀττικῶς) Ὅταν πρόκηται νὰ γράψῃς
μίαν λέξιν εἰς τὴν καθαρεύουσαν, πρέπει νὰ συλλο-
γίζεσαι πρῶτον, ἂν αὐτὴν τὴν λέξιν δύνασαι νὰ τὴν
μεταχειρισθῆς εἰς ὅλας τὰς πτώσεις καὶ εἰς ὅλους τοὺς
ἀριθμούς· δὲν υποραῖς... ἔ ξ ἰ κ ο λ σ ο υ ν, τέτοια κα-
θαρεύουσα! Μεταχειρίσου τὴν μ ι γ ἄ δ α.

Ν. Γ. ὑποτ. Πέρον.—Σ. Κ. Φ α ρ μ α κ. Σπάρτην,
—Π. Π. Θήραν, — Γ. Δ. ἐνταῦθα. Συνδρομαὶ ἐλή-
φθησαν.

Φι λ α λ ῆ θ ε ι Εἶναι ἀληθές Ἄλλ' ἰδοῦ ἔλαβε τὰ
ἀντίποινα τῆς κακίας του «ὁ ψεύτης καὶ ὁ κλέφτης
τὸν πρῶτον χρόνον χαίρονται» λέγει ἡ παροιμία ἀλλ'
αὐτός;... Ἔστω «κάλλιε ἀργὰ παρὰ ποτὲ», λέγει
μία ἄλλη παροιμία. Ὅ περι οὐ ὁ λόγος μ ἔ γ α ς κ ὑ -
ρ ι ο ς ἔλαβε τὸ τῆς χρηστομαθείας γνωμικὸν ἀντι-
στρόφως, ἦτοι «πολλοὶ τὴν δόξαν εἰσίστησαν, τὸν δὲ
πλοῦτον οὐδαίς!»

Π ο ι η τ ῆ. Τὸν Μάϊον, οἱ Ἕλληνες δὲν κάμνουσι
γάμους, διότι ἡ πτώσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως συ-
νέβη τὴν 29ην Μαΐου 1453, ἡμέραν Τρίτην καὶ διὰ
τὸν αὐτὸν λόγον, δὲν ἄρχονται τῶν ἐπιχειρήσεων των
τὴν Τρίτην. Περὶ νέου ὑπουργείου, οὐδὲν γινώσκομεν
θετικόν. Τοῦτο μόνον γνωρίζομεν ὅτι τὸ παλαιόν...
ἔ π ε σ ε.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι δραχμ. 6

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. χρ. 10

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου

Λ ε π τ ἄ 15

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ι. Π. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ : Ὁδὸς Δεληγεώργη

Ἄριθ. 36.

ΤΙΜΗ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

Ἄγγελιαὶ οἰκονομικαὶ κατα-
χωρίζονται πρὸς 5 λεπτά
δι' ἐκάστην λέξιν.

Ἄγγελιαὶ πολυτελεῖς,
κατ' ἀποκοπὴν.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Σήμερον εἰς τὰς 11 ὥρας τῆς πρωίας προσε-
κλήθη διὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ βασιλέως κ.
Παπαδιαμαντοπούλου, εἰς τὰ ἀνάκτορα ὁ κ. Σ.
Σωτηρόπουλος, τῆς βουλευτῆς Τριφυλλίας, καὶ
ἐπεφορτίσθη ὅπως σχηματίσῃ ὑπουργεῖον. Ὁ κ.
Σωτηρόπουλος ἀπεδέχθη τὴν πρόσκλησιν καὶ
ὑπεσχέθη πρὸς τὸν Ἄνακτα ἵνα, ἐντὸς τῆς ἡ-
μέρας, ὑποβάλλῃ αὐτῷ τὸν κατάλογον τῶν συ-
νυπουργῶν του. Ἀναγκαιοτάτη θεωρεῖται παρὰ
τοῦ λαοῦ ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς. Τὸ φράγκον
ἐτιμᾶτο σήμερον τὴν πρωίαν 166 λεπτά. Γενι-
κῶς πιστεύεται ὅτι ἡ περὶ δανείου ἐλπίς ἐντυά-
γησε, πρὸς τὸ παρόν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ ἀπὸ 1 Μαΐου ἐγγραφόμενοι συνδρο-
μηταὶ λαμβάνουσιν ὅλα τὰ μέχρι τῆς ἡμέ-
ρας ἐκείνης φύλλα δωρεάν. Πρὸς τὸν σκο-
πὸν τοῦτον ἡ προπληρωμὴ εἶναι ἀπα-
ραίτητος.

Διὰ τοὺς νέους συνδρομητὰς τοῦ Ἐξω-
τερικοῦ ἡ συνδρομὴ αὐξάνεται κατὰ τέσ-
σαρα φράγκα, δηλαδὴ οἱ ἀπὸ σήμερον ἐγ-
γραφησόμενοι συνδρομηταὶ τοῦ Ἐξωτερι-
κοῦ θὰ προπληρῶνωσι δι' ἑτησίαν συν-
δρομὴν φράγκα χρυτᾶ 10.

Ἡ συνδρομὴ ἀρχεται καὶ δι' αὐτοὺς ἀπὸ
1 Μαΐου.

Τὰ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐκδοθέντα
καὶ ἐκδοθήσόμενα φύλλα, λαμβάνουσι καὶ
οὗτοι δωρεάν.

ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ «Η ΘΕΣΣΑΛΙΑ»

Ἄποστολὸν Ραπτᾶκη

Ὁδὸς Πανεπιστημίου

Πλησίον τοῦ Εὐνοδοχείου «Ἡ Θράκη»

Ἐκλεκτὰ καπνὰ Θεσσαλίας καὶ διαφόρων
ἄλλων μερῶν.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ «Η ΓΔΡΑ»

Ι. Ω. ΒΕΣΗ

Παραπλεύρως τοῦ καέντος ὁδὸς Αἰόλου
ἀρ. 24 παρὰ τὸ δημοπρατήριον.

Στερεότης, Κομψότης, Εὐθηνία.